

ΕΤΟΣ Ε΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 222

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκῆς τοῦ Σοφοκλέους, ὅπου τέως ἦν ὁ Ἄρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 15 Μαΐου 1883.

ΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΙΓΚΟΛΩ

(Ἐπιστολή ἐμπιστευτική πρὸς τὸν ἐξάδελφον αὐτοῦ Ῥιγκολέττον).

Ἀγαπητέ μου ἐξάδελφε

Σοὶ γράφω μὲ τρέμοντα πόδα ἐκ τῆς συγκινήσεως. Εἶνε ὁ φαιδρὸς μὴν τοῦ Μαΐου, ὁ μὴν ὁ ἀποκλειστικὸς τοῦ γένους μας, τὸν ὁποῖον ψάλλομεν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν ποιητῶν καὶ τῶν ἀοιδῶν τῶν θερινῶν θεάτρων, κατὰ τὸν ὁποῖον συμβαίνουν τὰ ὀλιγώτερα δυστυχήματα εἰς τὸν κόσμον, διότι κατ' αὐτὸν τελοῦνται καὶ οἱ ὀλιγώτεροι γάμοι μετὰ τῶν ἀνθρώπων.

Βλέπω τοὺς ἀγροὺς χλοάζοντα ἀπὸ γρασιδοῦ καὶ νομίζω ὅτι αἰσθάνομαι εἰς τοὺς ῥόθωνας τὴν γαργαλιστικὴν εὐωδίαν τοῦ τριφυλλίου· ὄλα μου τὰ νεύρα ἐξεγείρονται καὶ μοι ἔρχεται ἡ ἀκατανίκητος ὄρεξις νὰ ριφθῶ καὶ νὰ κυλισθῶ ἀκράτητος ἐπὶ τοῦ δροσεροῦ χόρτου καὶ νὰ ρεμβάσω ἀναπολῶν ἐκείνην

Τοιαῦται εἰδυλλιακαὶ διαθέσεις μὲ καταλαμβάνουσι συνεχῶς. Προχθὲς περιπλανώμενος εὐρέθην τυχαίως ὀπισθεν τῆς Ἀκροπόλεως ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν ἱερῶν βαθμίδων τῆς Πηνελόης, ἐκεῖ δὲ αἱ κλασικαὶ ἀναμνήσεις καὶ αἱ πρόσφατοι τοῦ ἀποχωρισμοῦ ἐντυπώσεις κατέλαβον βαθμηδὸν τὴν ψυχὴν μου καὶ ἤρχισα ἀνεπαίσθητως νὰ ἐκφέρω τοιοῦτους περιπαθεῖς ὀγκληθμούς, ὥστε ἔδραμον οἱ ἐκεῖ περίξ παρατυγχάνοντες, νομίζοντες ὅτι ὁ κ. Δαμάλλης ἡγόρευε πάλιν ἐπὶ τῆ πεντηκοντατηρίδι τοῦ Γλάστωνος.

* * *

Ἄλλ' ἀφίνω τὰς μελαγχολικὰς καὶ ποιητικὰς σκέψεις καὶ ἔρχομαι εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν ἐντυπώσεών μου, καθὼς σοὶ ὑπέσχεθην πρὶν ἀποχωρισθῶμεν. Ἐπειδὴ ὅμως αὐτοὶ εἶνε

πολλοὶ καὶ ποικίλοι, διὰ τοῦτο σοὶ γράφω ἀνὰ μίαν χωριστὰ καὶ ἀσυναρτήτως, ὅπως προφθάσω, ἐπιφυλασσόμενος νὰ σοὶ γράψω κατόπιν τὰς λοιπὰς σπουδαιότερας καὶ βαθυτέρας κρίσεις, ἅμα μελετήσω καλλίτερον τὸν τόπον, τὴν κοινωνίαν, τοὺς λόγους τοῦ Ζηνοπούλου καὶ τὰ ποιήματα τοῦ Ἀντωνιάδου.

* * *

Ἡ ἀφιξίς μου ἐνεποίησε κάποιαν ἐντύπωσιν εἰς τὸν κόσμον. Ὁ κόσμος ἐπερίμενε ἀνυπομόνως τὴν ἐμφάνισίν μου. Φαίνεται ὅτι οἱ σοφοὶ ὄνοι δὲν εἶνε ὅλως διόλου ἀγνωστοὶ εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, ἀπολαύουν ὅμως μεγάλην ὑπόληψιν. Ἐγένετο περὶ ἐμοῦ λόγος καὶ μάλιστα ὁ κύριός μου Dersin ἠρωτήθη ἀν ἔγραφα καὶ συγγράμματα. Ἡ ἐρώτησις ἐγένετο, ὡς ἐπληροφορήθην ἐκ μέρους καθηγητῶν ἢ ὑφηγητῶν, αἵτινες ἀνησύχησαν μαθόντες τὴν ἔλευσίν μου.

* * *

Ἐκαμαν λόγον πολλὸν καὶ αἱ ἐφημερίδες μὲ ἀνέφεραν μετὰ πολλῶν ἐπαίνων καὶ ἤρχισα νὰ ὑπερηφανεύωμαι· ἔμαθα ὅμως ὅτι τὰ αὐτὰ γράφουν δι' ὄλους κατὰ σύστημα καὶ ἐπομένως ἡ ὑπερηφάνειά μου κατέπεσεν. Ἠδωχαριστήθην μόνον ὅτι καμμία δὲν ἐτόλμησε νὰ μὲ γράψῃ λόγον, διότι τότε θὰ ἦναγκασθῶ νὰ ὑπάγω νὰ φιλοδώρησω τέσσαρα λακτίσματα εἰς τὸν συντάκτην τῆς.

* * *

Παρατήρησα μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι τὸ γένος μας εἰς τὴν χώραν ταύτην χαίρει ἰδιόζουσαν εὐνοίαν. Ὅλοι οἱ ἀδελφοὶ μας εὐδοκίμοι, ἐκτιμῶνται καὶ προάγονται θαυμασίως. Κάθημαι εἰς τὴν ἱστορικὴν συνοικίαν τῆς Πλάκας, γνωστὴν ἀνεκαθεν, διότι παρὰ γὰρ τοὺς ἀρίστους ὑποψηφίους βουλευτὰς καὶ τὰ